

ALEXANDRA BIZI

Flabelino

och flickan som inte ville sova

Illustrationer av
Katalin Szegedi

Översatt av Carolin Nilsson

Det var en gång en flicka som drömde mardrömmar. Varje natt vaknade hon alldeles livrädd. Hennes lilla hjärta bultade så hårt att alla djuren som bodde på gatan nedanför hennes fönster kunde höra det. Sparven Tom, katten Felix, musen Viktor och hunden Boris oroade sig mycket över henne, eftersom de älskade flickan och inte ville att hon skulle vara rädd. Trots att de inte tyckte om varandra bestämde de sig för att träffas och försöka komma på något sätt att hjälpa henne. De tänkte och tänkte, kliade sina huvuden och gjorde upp planer. Men hur mycket de än tänkte kunde de inte komma på något.

Dagarna gick och flickan blev allt räddare. En natt, just när den stora klockan på torget i den lilla staden slog tolv, öppnade flickan sitt fönster och ropade åt djuren nere på gatan:

– Jag ska aldrig sova mer!

Sedan satte hon sig bredvid fönstret och väntade på soluppgången.

Tom, Felix, Viktor och Boris, som inte visste vad de skulle göra, bestämde sig för att inte lämna henne ensam.

– Vi ska inte heller sova mer! slog de fast.

Men efter en liten stund föll deras ögon ihop, och redan innan den stora klockan hade slagit tre slag hade de somnat och snarkade lyckligt. Flickan log.

– Även om de sover så är de det bästa sällskapet man kan ha! tänkte hon för sig själv.

Alla nätter som flickan inte sov gjorde att hennes ögon blev röda och svullna. Hon blev blek av trötthet och kunde inte öppna munnen utan att gäspa.

– Den där flickan behöver en tupplur! sa bagaren.

– Jag tror bara att hon är lat! mumlade den gamla damen i grönsaksaffären.

– Hon gäspar hela tiden och är tankspridd på lektionerna! sa läraren irriterat.

– Jag tänker kasta ut henne från skolan! hotade rektorn.

De andra barnen i skolan började också reta henne.

– Gäsp, gäsp, gäsp, Sömntutan! ropade de.

Så fick hon smeknamnet Sömntutan, och alla i den lilla staden började kalla henne för det. Vad skulle hon ta sig till? Hon stängde in sig på sitt rum och bestämde sig för att inte gå till skolan mer. Det var så hemskt att bli retad. Hennes enda vänner var djuren på gatan. På nätterna samlades de nedanför hennes fönster och försökte få henne att sova.

– Sov, snälla du, alla behöver sova! sa hunden Boris.

– Natten är så stilla och lugn. Sov, så kommer ingen att reta dig mer! försökte sparven Tom förgäves övertala henne.

– Du kommer att få rosiga kinder och bli vacker och stark om du sover! sa musen Viktor.

Men flickan ville inte sova.

– Jag kan inte! sa hon och började gråta. Om jag sover får jag mardrömmar. Jag vågar inte göra det. Jag är så rädd!

När katten Felix hörde detta och såg att flickans ögon fylldes av tårar blev han väldigt ledsen. Och när Felix blev ledsen, blev han också arg. Och när han blev arg grälade han med hunden Boris.

– Varför kan du inte komma på något? Hundar kan man ju inte ha till någonting! sa han.

Hunden Boris blev arg.

– Men du då! Har du själv något i huvudet?

– Skulle det där vara smart? sa katten Felix.

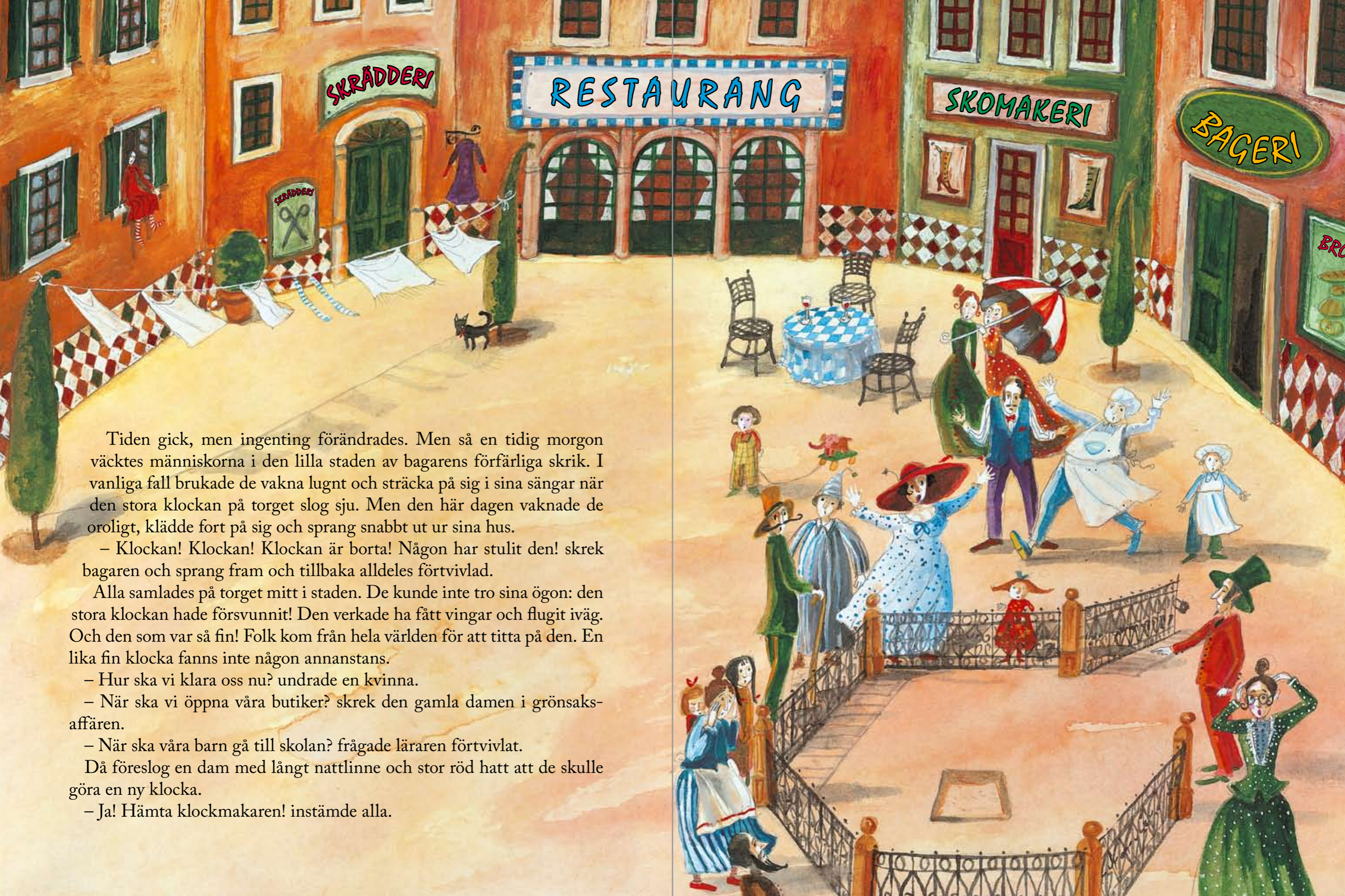
Då lade sig musen Viktor i.

– Du ska väl inte säga något! Det enda du kan göra är att jaga möss! pep han åt Felix.

– Sluta bråka! På det här sättet kan vi inte hjälpa vår vän, avbröt sparven Tom.

Så de slutade bråka och uppförde sig som väluppfostrade djur igen. De pratade länge, men hur mycket de än försökte kunde de inte komma på något sätt att hjälpa flickan.

Tiden gick, men ingenting förändrades. Men så en tidig morgon väcktes människorna i den lilla staden av bagarens förfärliga skrik. I vanliga fall brukade de vakna lugnt och sträcka på sig i sina sängar när den stora klockan på torget slog sju. Men den här dagen vaknade de oroligt, klädde fort på sig och sprang snabbt ut ur sina hus.

– Klockan! Klockan! Klockan är borta! Någon har stulit den! skrek bagaren och sprang fram och tillbaka alldeles förtvivlad.

Alla samlades på torget mitt i staden. De kunde inte tro sina ögon: den stora klockan hade försvunnit! Den verkade ha fått vingar och flugit iväg. Och den som var så fin! Folk kom från hela världen för att titta på den. En lika fin klocka fanns inte någon annanstans.

– Hur ska vi klara oss nu? undrade en kvinna.

– När ska vi öppna våra butiker? skrek den gamla damen i grönsaksaffären.

– När ska våra barn gå till skolan? frågade läraren förtvivlat.

Då föreslog en dam med långt nattlinne och stor röd hatt att de skulle göra en ny klocka.

– Ja! Hämta klockmakaren! instämde alla.